

A győztes szeretetről

Róma 12,21

A magyar reformátusok bibliaolvasó közösségében három napon át olvastuk e gazdag fejezetet. A római levélben - mely a reformáció levele lett - ezzel a fejezettel kezdődik a hittani rész után az etikai rész. Ahogyan Kálvin mondja, az apostol „most szép renddel áttér az erkölcsök szabályozására.”

Ebből a gazdag fejezetből a záró mondat most az igehirdetés alapigéje: „Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd le.” Vagy egy modernebb fordítás szerint: „Ne engedd, hogy a gonosz legyőzzön, hanem te győzd le a gonoszt jóval.”

Kálvin szerint „úgy látszik, ezt a mondatot megerősítésként fűzte ide az apostol. Mert itt a földön állandó harcban vagyunk a gonosszaggal; ha hasonlóval akarjuk viszonzni, ezzel bevalljuk, hogy az győzött le minket, ha ellenben a rosszért jóval fizetünk, akkor már győzhetetlen lelki szilárdságot tanúsítunk.

Azért Isten lelke segítségével vizsgáljuk meg:

1. A gonosznak támadását
2. A gonosznak jóval való legyőzését.

Balga tag dolog lenne azt gondolni, hogy ha valaki keresztyén, ha valaki Krisztusban van, akkor az nincs kitéve a gonosz támadásának. Nem, a Krisztus egyháza e földön mindig csak *ecclesia militans*, harcoló egyház lehet, a keresztyén ember éppen azért keresztyén, ahogyan Heidelbergi Káténk tanít rá minket oly szépen, hogy hit által Krisztusnak tagja, így az ő felkenetésének részese a végre, hogy nevéreől vallást tegyen, magamat élő hálaáldozatul néki adjam, a bűn ellen ez életben szabad lelkiismerettel harcoljak, végül vele együtt uralkodjam. Tehát: a bűn ellen harcoljak!

Csak az nem harcol, akit legyőztek, aki belenyugodott a vereségébe, a keresztyén ember száz vereség után nem nyugodhat bele a vereségébe. Éppen az a gyönyörű a keresztyén életben, hogy Krisztussal mindig kezdetem előlről a harcot.

Mert a gonosz körül vesz bennünket. Nem lehet elmenekülni előle sehova, még a templomba is elkísér minket képmutatás vagy gőg, vagy a másik megszólása formájában vagy az a baj velünk, hogy templomba járnak.

Testvér, a mi modern világunk nagyon komoly problémája a levegő szennyezettsége. Oda érkezünk, hogy a legnagyobb kincs a tiszta levegő és a tiszta víz lesz. De higgyétek el, nemcsak fizikailag szennyezett a levegő, hanem lelkileg is. Körülvesz bennünket nemcsak a bizonyágnak felhője, ahogyan a Biblia mondja, hanem a tisztátalanságnak a felhője is. Bárhová megyünk, bárhol élünk, kell lélegeznünk ezt a tisztátalan levegőt, mely a „vér és arany és mammon”, vagy egyszerűbben fogalmazva, ti a szexualitás az érzékiség és az anyagiasság bacilusait szórja felénk.

Ezek a támadások embereken keresztül érkeznek el hozzánk, talán családtagok, vagy munkatársak, jó barátok vagy egészen ismeretlenek azok, akik a gonoszt szállítják hozzánk, akik átkoznak minket és boldogok, ha rosszat tehetnek velünk.

És ekkor látszik meg, hogy ki a keresztyén, ki a Krisztusé. Mert a természeti ember a Mózes szabályát érvényesíti: Szemet szemért, fogat fogért, ütésért ütést, véresért vérest, kékért kéket. Hogy valaki a rosszért rosszal; tudjon fizetni, azért nem kell keresztyénnek lenni, templomba járni, Bibliát olvasni, Jézust követni, Istent hinni. A gonoszért gonosszal fizetni, a rosszat rosszal viszonzni, gyűlöletért gyűlöletet adni, ez a természeti ember képessége... ezen az úton nincsen békesség, hanem csak kölcsönös vereség van.

De, hát van-e más lehetőség? Azt mutatja fel az apostol Isten lelke által.

A gonoszt jóval lehet és jóval szabad csak legyőzni. Ez nem Pál apostol találmánya. Ezt ő is úgy tanulta az Ő Mesterétől, Jézustól, aki programjában meghirdette; „Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek és imádkozzatok azokért, akik titeket üldöznek, hogy legyetek a ti mennyei atyátok fiai, aki felhozza napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Nem ugyanazt cselekszik a vámszedők is? És ha csak a ti atyátokfiaiát köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nem ugyanazt teszik a pogányok is? Legyetek azért tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes.” /Máté 5,43-48/

ÉS ő nemcsak prédikálta, hanem cselekedte is ezt. Tekints a keresztre, amikor szenved. Megkorbácsoltan, töviskoronával ahogyan egyik nagyheti énekünk mondja „látja a nép véresen, nincs szíve, hogy megessen”. Mint csúfolják, káromolják, hogyan gúnyolódnak vele. Egy-egy tör szűrás a tiszta szívbe: Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani! Bízott az Istenben, mentse meg most az Isten! Azt mondta, hogy az Isten fia, szálljon le most a keresztről és majd hiszünk neki! Ó, hogy tombolja magát a gonosz ott a kereszt alatt. Egy haldoklót csúfolnak. Testvér, ugye te is úgy gondolod, ahogyan én: hogyha Isten elhozza majd az utolsó napot, az utolsó órát, akkor ne jöjjenek hozzánk akik gyűlöltek, akik csak rosszat tudtak ránk mondani. Nem fognak hiányozni a koporsónk mellől sem, akkor jöjjenek akiket szeretünk, akik szerettek. Egy áldott szerető kéz, talán a hitves vagy a gyermek keze simogassa meg forró homlokunkat és csukja le elsötétülő szemünket... És nézz Jézusra! A legnagyobb győzelem a Kereszten ott az imádság, az első szava az ellenségeiért való könyörgés; Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek! Igen, Ő a gonoszt jóval győzte le!

Ezt kell tennünk nekünk is. Hiszen ahogyan Péter apostoltól /1Péter 2,21/ Ez pedig nemcsak annyit jelent, hogy a gonoszt nem viszonzom

gonosszal, a kiabálásra nem kiabálok vissza, a gyűlöletre nem sziszegek én is gyűlöletet, a haragot nem kölcsönzöm haraggal; egyszóval, hogy a rosszért nem fizetek rosszal, hanem azt jelenti, hogy a rosszért jóval fizetek!

Befejezésül hadd mondjak erre egy klasszikus szépségű, örök érvényű példát, Victor Hugo A nyomorultak c. regényének indulására gondolok. Vagy 80 oldalon át ír egy tiszta életű, egyszerűen élő, mélyen szociális gondolkodású, népét igazán szerető püspökről. /Papoknak évenként kötelező olvasmánnyá tenném e 80 oldalt, hogy újra meg újra elszégyelljük magunkat: milyenek kellene lennünk, s milyenek nem vagyunk./ Nos, ehhez a tiszta életű püspökhöz téved be egy éjszakára a főszereplő, Jean Valjean, (ejtsd: zsen valzsen) a 19 évi kényszermunkából szabadult fegyenc, aki végül azzal hálálja meg a püspök jóságát, vendégszeretetét, hogy ellopja az ezüstkészletet. Amikor a csendőrök elfogják és visszahozzák, a püspök maga mondja, hogy az ezüstöt nem lopta tőle az ember, hanem ő ajándékozta azt neki. Sőt odaadja még neki a két ezüst gyertyatartót is, amiket az „ott felejtett”. „Aztán a csendőrökhöz fordult: Uraim, távozhatnak. A csendőrök elmentek, Jean Valjean olyan volt, mint akit ájulás környékez, A püspök odalépett hozzá és halkán mondta: Ne felejtse, sohase felejtse el, hogy megígérte: ezt a pénzt arra fogja felhasználni, hogy becsületes ember legyen magából Jean Valjean, aki nem emlékezett, hogy bármit is megígért volna, nem bírt megszólalni, A püspök erősen hangsúlyozva beszélt, ünnepélyesen folytatta: Testvérem, Jean Valjean, nem vagy többé a gonoszé, hanem a jóé. Megvásárolom tőled a lelkedet elveszem a sötét gondolatoktól, a romlás szellemétől, Istennek adom át.”

Testvér, eredj haza, eredj a mindennapi munkahelyedre és soha e feledd, hogy a gonoszt csak jóval lehet legyőzni. Mert, csak egy győztes nagyhatalom van a világon: a gonoszért jóval fizető szeretet! Ámen

Pápa 1976. október 26.